

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

ANUNCI

Transcorregut el termini d'exposició pública de l'Ordenança municipal reguladora de l'ús i defensa dels camins rurals d'ús públic i titularitat municipal de Vilobí del Penedès, sense que s'hagi presentat cap reclamació i/o suggeriment, aquella ha quedat definitivament aprovada, i procedeix la seva publicació íntegra en el BUTLLETÍ OFICIAL DE LA PROVÍNCIA, de conformitat amb allò que disposen els articles 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i el 178.2 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE L'ÚS I DEFENSA DELS CAMINS RURALS D'ÚS PÚBLIC I TITULARITAT MUNICIPAL DE VILOBÍ DEL PENEDÈS

PREÀMBUL

I.— JUSTIFICACIÓ

Des de temps immemorials els camins rurals han tingut una importància fonamental en la comunicació i el transport terrestre de persones i mercaderies. Des de l'època de dominació romana van esdevenir un element essencial per a controlar el territori que s'anava conquerint, al mateix temps que facilitar els intercanvis comercials. Probablement, en aquells moments la importància de l'explotació de les guixeres, que tant ha conformat la història del municipi de Vilobí del Penedès, comportà la necessitat de dotar-se d'una xarxa de camins. El nom del municipi procedeix del llatí "Vila Albina" i fa referència a aquestes antigues guixeres, en el paratge conegut com els Pèlags.

Amb l'Edat Mitjana els camins van permetre la connexió amb les poblacions que tenien mercat, com va ser amb el limítrof municipi de la Granada que va tenir privilegi de mercat des de l'any 1133. En el segle XII Vilobí va segregarse del Castell de Sant Martí de Sarroca, per esdevenir part de la senyoria jurisdiccional de la Pia Almoina de la Catedral de Barcelona. Vilobí pertanyia a l'antiga vegueria de Vilafranca que tenia privilegi de fira i de mercat des de l'any 1177, que va acabant absorbint el de la Granada. Des del segle XIV es va conformant la majoria dels masos que hi ha al terme municipal de Vilobí del Penedès que han arribat fins als nostres dies. El terme actual del municipi de Vilobí compren els nuclis del poble de Vilobí, que esdevé la seu de l'ajuntament, el raval de Bellver i la caseria de les Guixeres.

També un dels altres factors en el desenvolupament dels camins va ser l'activitat ramadera a través de les vies pecuàries que permetia el desplaçament amb les zones de pastura d'acord amb l'època de l'any. A Vilobí del Penedès trobem dos camins que són catalogats com a vies pecuàries entre Vilafranca del

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

Penedès i la Llacuna i entre Les Cabanyes i Guardiola de Font-Rubí. Es tracta de vies de llarg trajecte que són testimoni d'una antiga activitat econòmica i d'una xarxa de comunicacions que requereix una protecció i una senyalització adequada. En aquest sentit, el seu règim jurídic ve definit en l'actualitat per la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries. D'acord amb aquesta Llei les vies pecuàries són de titularitat de la comunitat autònoma si bé les modificacions de traçat s'han de sotmetre a consulta prèvia de les corporacions locals i per autoritzar els usos complementaris cal l'informe previ de l'ajuntament on estiguin situades. Per aquesta raó, s'estableixen determinades disposicions al respecte a les disposicions addicionals d'aquesta Ordenança.

Durant el segle XVIII es produeix al Penedès un trànsit d'una economia de subsistència basada principalment en el conreu del cereal vers una economia d'excedents centrada essencialment en el conreu de la vinya i la producció de vi i aiguardent. Això fa que la indústria del vi esdevingui una de les principals del municipi i requereixi una adequada xarxa de comunicacions. El comerç del vi i aiguardent suposa la necessitat de connectar amb els ports de Vilanova i la Geltrú i de Sitges per tal de possibilitar la seva exportació. Amb l'abolició dels senyories jurisdiccionals durant el segle XIX, el constitucionalisme proclama la llibertat de circulació de persones en el territori, així com les llibertats de comerç i de circulació de mercaderies, esdevenint els camins un element fonamental per tal de fer-les efectives.

A partir de l'extraordinari desenvolupament dels mitjans de transport, durant el segle XX, es transforma l'antic camí de Vilafranca del Penedès a Guardiola de Font Rubí en l'actual carretera BV-2127 que esdevé la principal via de comunicació. Pel que fa a la xarxa secundària i interna de camins destaquen els que comuniquen Vilobí del Penedès amb Pacs i amb Sant Martí Sarroca.

En el Catàleg de Camins Municipals de Vilobí del Penedès elaborat per encàrrec de la Diputació de Barcelona en juny de 2011 s'inventarien un total de noranta-dos camins, dels quals quinze són no existents. Les principals conclusions d'aquest estudi són les següents:

- La longitud total de la xarxa inventariada és de 37,44km.
- La llargada dels camins varia dels 55m que fa el Camí a Cal Ventureta o el camí del dipòsit fins els 1.532m que fa el camí de Sant Martí Sarroca a les Guixeres.
- Hi ha 47 camins inventariats que no superen els 500m de longitud, 26 que superen els 500m però són inferiors a 1Km, i només 6 superen el km de longitud.
- Alguns dels camins inventariats, en el seu extrem final es perden entre vinyes, aquests s'han inventariat fins a on ha estat possible reconèixer el camí.
- De tots els camins inventariats, en alguns casos concrets no s'han pogut inventariar complets per trobar-se tallats per un pas particular.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

—La major part dels camins presenten estat acceptable de conservació. La majoria són camins d'ús diari, que són l'accés a cases disseminades, vinyes que es treballen o camins alternatius per anar d'una població a una altra sense passar per la carretera principal. Gran part dels camins, al tractar-se de camins de terra, varien el seu estat en funció de la climatologia, per tant els dies de pluja o els següents a aquests, els camins presenten pitjors condicions i és més difícil transitar amb vehicles tipus lleugers com turismes.

—L'amplada de la majoria de camins és variable i cap camí presenta problemes d'accés degut a les amplades. La major amplada mitjana és de 5,5m i la menor de 2m.

—Pel que fa al tipus de ferm, es pot dir que del total de kilòmetres de camins, 8,9 km són de Terra, 13,14 km de rodadura tot-ú, 3,45 km d'aflorament de Roca i 11,95 km d'aglomerat.

La transformació de les comunicacions en l'època actual fa que els camins hagin assolit unes noves funcions que es posen en relació amb drets i llibertats de les persones. En aquest sentit, la concepció dels camins com a vies d'accés al medi natural comporta un instrument fonamental per tal de fer efectiu el dret al medi ambient i el respecte als principis informadors de l'activitat pública (arts. 27 i 46 respectivament, del vigent Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006), així com facilitar l'oci (en els termes de l'art. 43 de la Constitució Espanyola de 1978). Des de la perspectiva del desenvolupament sostenible en les seves vessants econòmica i social, els camins rurals poden ajudar a impulsar el desenvolupament rural mitjançant les possibilitats que obren de diversificació econòmica, al poder actuar com a instruments al servei d'un turisme de qualitat, d'acord amb les previsions de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

En aquesta Ordenança s'ha tingut en compte el Conveni Europeu del Paisatge (Florència, 2000) i la Carta del Paisatge de l'Alt Penedès (Consell Comarcal, 2004). En aquesta darrera s'identifica com a bona pràctica la d'habilitar rutes i itineraris vitícoles a través dels camins rurals, de les vinyes i del patrimoni històric-arqueològic i agrari. Entre els requisits que ha de reunir el paisatge vitivinícola productiu i de qualitat es troba que "Ha de tenir la vinya com a element dominant, protagonista i ordenador de la resta d'elements. La geometria de les vinyes, els camins rurals, els masos, les caves i cellers han de poder-se interpretar com un tot coherent que reflecteix una economia productiva, una forma de vida i una cultura al voltant de la producció vitivinícola". Entre els criteris paisatgístics respecte a la xarxa d'espais oberts (sòl no urbanitzable) s'assenyala respecte als camins que: "S'evitarà la conversió dels camins en canals de drenatge", també que "S'evitarà llaurar a menys de 3 m. de la vora dels camins". Entre les bones pràctiques que s'identifiquen trobem: "Realitzar tasques de manteniment periòdic de la xarxa de camins condicionant vaivesos i cunetes per a dirigir l'escorrentia de les aigües, evitant la conversió dels camins en canals de drenatge. No llaurar a

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

menys de 3 m de la vora dels camins. Adequar el traçat dels nous camins a la topografia i evitar seccions superiors als 4 m en el cas dels camins adaptats al pas de vehicles i maquinària agrícola”.

Malgrat tots aquests elements, que poden de manifest la importància dels camins rurals públics i demostren la necessitat de que el seu règim jurídic estigui regulat per a garantir la seva integritat i funcionalitat, Catalunya malauradament no disposa encara d'una norma amb rang de llei que reguli els camins en general, i ni tan sols els camins ramaders, en particular.

Aquesta ordenança ofereix una regulació omnicomprensiva i adaptada a tots els aspectes jurídics rellevants dels camins rurals de titularitat municipal, i, a més, té molt present la Llei estatal 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques, en tot allò que és d'aplicació general o bàsica, d'acord amb la seva Disposició Final Segona, com és obligat. Fins i tot, determinades solucions incorporades en aquesta llei, malgrat no ser d'aplicació general o bàsica, han inspirat algunes de les solucions jurídiques ofertes per la ordenança, en aquells punts en que la normativa de patrimoni dels ens locals catalana actualment vigent presenta llacunes o aspectes sense regular de manera detallada.

II. — RÈGIM D'USOS I PROHIBICIONS

Respecte als usos, es segueix la clàssica distinció legal i s'integra en la seva regulació tant la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques, en allò que és d'aplicació plena o bàsica, com la normativa sectorial d'accés al medi natural i altra referida a la circulació de vehicles.

Quant a l'ús comú general, aquest s'estableix per referència a aquells usos normals dels camins que no reuneixen especials circumstàncies, adoptant-se respecte dels vehicles motoritzats un criteri senzill i inequívoc, vinculat al seu pes. Així l'ús comú general inclou la passejada; el trànsit de ramats o cavalcada; la utilització de vehicles motoritzats no pesants (automòbils la massa màxima autoritzada dels quals no excedeixi de 3.500 kg que estiguin dissenyats i construïts pel transport de no més de vuit passatgers a més del conductor, que podran dur enganxat un remolc la massa màxima autoritzada no excedeixi de 750 kg); ciclomotors; tractors i maquinària agrícola l'amplada de la qual no superi el 80%, de la distància que hi ha entre les arestes exteriors de la calçada del camí; vehicles de tracció animal i bicicletes i d'altres vehicles d'una o dos rodes de tracció muscular.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

Tanmateix l'Ordenança estableix directament determinades prohibicions i preveu possibles limitacions i restriccions futures, a imposar en funció de les necessitats d'interès general que puguin sorgir, les quals s'explicita que en cap cas generaran drets d'indemnització. L'Ordenança defineix l'ús comú especial, per contraposició al comú general i també es refereix a l'ús privatiu dels camins.

III. — PROHIBICIONS I LIMITACIONS DEL DRET D'ÚS I EDIFICACIÓ DE LES FINQUES QUE CONFRONTEN AMB ELS CAMINS

A l'Ordenança es regula la protecció indirecta de la integritat i funcionalitat dels camins, mitjançant la delimitació i limitació de les propietats privades adjacents als mateixos. La possibilitat de delimitar el dret de propietat privada per a la protecció dels camins es deriva de la competència atorgada per la legislació de règim local als Ajuntaments per a la conservació dels camins rurals, suposant una expressió de l'anomenada policia demanial, la qual troba la seva cobertura legal en la legislació urbanística, el que permet respectar la reserva de llei continguda als articles 33 i 53.1 de la Constitució Espanyola. D'altra banda, cal assenyalar que ens trobem davant d'una delimitació del dret de propietat privada i no davant de la imposició de cap mena de servitud, pel que no hi ha cap mena de privació singular indemnizable, sinó, senzillament, una definició dels contorns del dret de propietat dels béns privats adjacents als camins, en raó de la seva funció social relacionada amb l'ús comú general dels camins per la col·lectivitat.

El primer capítol estableix les prohibicions i obligacions que imposa directament l'ordenança als propietaris i als titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins. Hi ha tres articles que regulen els aspectes més rellevants: els moviments de terres, les aigües procedents de les finques contigües i els accessos quant que poden afectar als camins. El darrer article del capítol estableix un llistat d'obligacions dels propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins, que abasten aspectes diversos (tallar les branques, esbarzers i altra malesa en general que volin sobre la zona de domini públic; mantenir i netejar degudament les cunetes que confronten a les seves propietats; no esgotar els talussos en les tasques agrícoles; no tancar les canelles; no treure els desguassos de les finques a les cunetes, llevat que ho autoritzi l'Ajuntament; respectar la xarxa de desguassos; no efectuar la crema de restes de materials agrícoles als marges dels camins.; impedir la caiguda d'objectes i la sortida d'animals al camí, construït per a això i pel seu compte les proteccions i els tancaments que calgui i en general, abstenir-se de realitzar qualsevol activitat que pugui suposar un dany per al domini públic o la seguretat dels seus usuaris). El capítol 2 del Títol Tercer, regula les limitacions establertes pel planejament urbanístic en les finques que confronten amb els camins, en concret la línia d'edificació i la zona de servitud, i la restricció d'usos.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

IV. — RÈGIM JURÍDIC DE LES AUTORITZACIONS I CONCESSIONS DEMANIALS PER A REALITZAR USOS ESPECIALS I PRIVATIUS DELS CAMINS RURALS

L'Ordenança regula el règim jurídic de les autoritzacions i concessions demanials per realitzar usos especials i privatius als camins rurals. La rellevància d'aquests dos usos i la necessitat de regular els títols habilitants per realitzar-los i les condicions per obtenir-los justifica que s'hi dediqui un Títol sencer. Aquest Títol conté una sèrie de preceptes comuns a ambdós tipus d'usos, com ara la necessitat en tot cas de títol habilitant per a utilitzar de forma especial o ocupar un camí, el contingut mínim d'aquests títols, la previsió de pagament per la realització d'aquesta mena d'usos, la garantia de la integritat dels camins o les causes d'extinció dels títols habilitants esmentats, per exemple. Ara bé, en funció del tipus d'ús i del títol necessari en cada cas (autorització demanial per a l'ús comú especial o privatiu sense transformació o modificació dels camins o concessió demanial, en la resta de supòsits), l'Ordenança estableix una regulació específica i diferenciada.

V. — INCORPORACIÓ DE CAMINS A L'INVENTARI DE BÉNS I DRETS

L'Ordenança regula la incorporació de camins a l'inventari de béns i drets, en concret l'obligatorietat de formar inventari de camins (que s'incorpora a l'inventari consolidat del municipi) i la seva inscripció registral, i el contingut i el procediment d'aprovació de l'inventari de camins. Cal tenir en compte que l'inventari de camins esdevé un dels instruments que permet acreditar tant la possessió pública d'un camí, com l'existència d'un dret de propietat o d'un dret real d'ús sobre el sòl pel qual transcorren els camins, així com els límits físics, la configuració o l'antiguitat. La rellevància de l'inventari de camins fa que la comprovació, la rectificació i la comprovació de l'epígraf de béns de domini públic i ús públic i subepígraf de vials no urbans correspongui al Ple de la Corporació municipal. També es preveu en aquest sentit la participació ciutadana a través del tràmit d'informació pública.

VI. — ACTUACIONS DE PROTECCIÓ I DEFENSA DELS CAMINS RURALS

L'Ordenança regula les actuacions de protecció i defensa dels camins rurals. Consta dels sis capítols següents: disposicions generals; actuacions immediates de protecció i garantia de l'ús comú general, provisionals, de restabliment de la legalitat i de rescabament de danys; la recuperació de la possessió dels camins; del desnonament administratiu; l'exercici d'accions i la investigació sobre camins i l'atermenament.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

VII. — RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS ADMINISTRATIVES

Finalment, l'Ordenança es tanca amb un Títol dedicat a al règim sancionador. L'Ordenança es limita a precisar aquells aspectes que considera singularment rellevants, tenint en compte que aquest aspecte ja es troba regulat en les previsions sobre exercici de la potestat sancionadora de les lleis 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de las Administracions Públiques i 40/2015, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

Entre els aspectes regulats per l'Ordenança es pot destacar la tipificació d'infraccions i sancions. En aquest punt, semblava que algunes sentències del Tribunal Suprem de fa uns anys acceptaven fins i tot la tipificació independent d'infraccions per part d'ordenances (així, sentències de 29 de setembre de 2003, fent esment específic del títol de domini públic com un element rellevant al respecte, i de 25 de maig de 2004). El que també ha estat suggerit pel propi Consell d'Estat (Dictamen número 1794/1994, de 23 de febrer de 1995, per exemple, al·ludint també al domini públic com font d'una potestat sancionadora implícita, inherent a la pròpia potestat d'ordenar el seu règim).

L'Ordenança, però, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional (per exemple, sentències de 132/2001, de 8 de juny o 25/2004, de 26 de febrer), i la més recent jurisprudència del Tribunal Suprem (STS de 14 de febrer de 2013, sobre la prohibició del Burka i de 30 de març de 2015, referida a la prohibició del nudisme per l'ordenança de civisme de l'Ajuntament de Barcelona) cerca una cobertura legal ferma, que garanteixi, sense cap mena de dubtes, el respecte del principi de legalitat en l'àmbit sancionador, exigint per l'article 25 de la Constitució Espanyola.

Aquesta cobertura és oferta en l'actualitat pel Títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, afegit, com és sabut, per la Llei 57/2003, de 16 de desembre. En conseqüència, les infraccions i sancions tipificades per l'Ordenança respecten tant els criteris continguts en aquesta llei sobre classificació de les infraccions com els límits de les sancions econòmiques fixats en ella.

TÍTOL PRIMER. — DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

1. És objecte d'aquesta Ordenança la regulació del règim jurídic dels camins rurals d'ús públic i titularitat municipal. Aquesta regulació s'estén a tots els aspectes relacionats amb la planificació, construcció, modificació, explotació, us i defensa dels camins rurals, així com els relacionats amb el seu entorn.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. No és objecte d'aquesta Ordenança la regulació del règim jurídic dels béns patrimonials de les Administracions públiques ni la regulació dels camins rurals de titularitat privada no gravats per servituds públiques de pas.
3. Pel que fa a les vies pecuàries d'aquest municipi, que són béns de titularitat de la Generalitat de Catalunya, serà d'aplicació la seva normativa específica, sens perjudici dels aspectes que són competència d'aquest municipi d'acord amb el que es preveu a les disposicions addicionals d'aquesta Ordenança.

Article 2. Concepte de camí rural d'ús públic i de titularitat municipal

1. Tindran la consideració de camins rurals d'ús públic i de titularitat municipal, als efectes d'aquesta Ordenança, les vies de comunicació obertes a l'ús comú general que no formen part de la xarxa de carreteres, per no reunir les característiques i els requisits legals exigits a la legislació carreteres de l'Estat i de la Generalitat, destinades al trànsit de persones, vehicles o animals de connexió entre infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals o entre localitats, o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals i també en ocasions, al medi natural.

2. S'entendrà que són camins rurals d'ús públic i titularitat municipal aquells en què la competència sobre la seva conservació i protecció no estigui atribuïda per la legislació a cap altra Administració pública. Els camins rurals s'entén que són de propietat municipal, llevat de prova en contra.

3. L'existència de camins rurals d'ús públic i titularitat municipal implica la seva possessió pública, entesa com aquella situació de fet, contínua i durable, que suposa la tinença dels camins per part de l'Ajuntament i el seu gaudi pels ciutadans i les ciutadanes. Els municipis podran ostentar un dret de propietat o un dret real sobre el sòl pel qual transcorren els camins.

Article 3. Definicions

Per a la interpretació i aplicació d'aquesta Ordenança es defineixen els conceptes tècnics següents:

Aresta exterior de la calçada del camí: l'extrem exterior de la part del camí destinada a la circulació de vehicles en general o al pas de vianants

Berma: Franja longitudinal, afermada o no, compresa entre el límit exterior del voral i la cuneta o aresta interior del talús més propera a la plataforma.

Calçada del camí: Part del camí construïda per a la circulació de vehicles en moviment, inclosos els carrils de trànsit i els apartadors de pas.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

Camí rural: La via pavimentades, o de terra, de circulació permanent, de connexió entre infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals o entre localitats o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals i també en ocasions per accedir al medi natural.

Circulació motoritzada en grup organitzada: aquella circulació que es produeix quan uns quants vehicles motoritzats segueixen, de mutu acord i sense finalitat competitiva, el mateix itinerari i és promoguda per una entitat o un particular que en són responsables.

Eix del camí: Línia imaginària que discorre longitudinalment al llarg del centre de la calçada del camí.

Esplanació del camí Zona del terreny ocupada pel camí, les seves cunetes i talussos, en la qual s'ha modificat el terreny original.

Element funcional del camí: tota zona permanentment afectada a la conservació del camí o a l'explotació del servei públic viari, com les destinades a serveis de control del trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, parades d'autobusos i altres finalitats similars.

Vehicle motoritzat pesant: Vehicle motoritzat destinat al transport de mercaderies amb una massa màxima autoritzada superior als 3.500 kg, i els de transport de persones que tinguin, a més del seient del conductor, més de 8 places, excloent els anomenats vehicles especials, que són objecte d'una reglamentació específica.

Zona de domini públic del camí: el terreny el que ocupi l'explanada i els elements funcionals del camí.

Zona de servitud de camí: zona que preveu el planejament urbanístic en la qual prohibeix segons determini el planejament en cada cas els moviments de terres, les construccions, els tancaments i altres usos que no siguin compatibles amb l'ús comú general i els usos especials autoritzables

Article 4. Naturalesa jurídica

Els camins rurals d'ús públic i titularitat municipal de Vilobí del Penedès són béns de domini públic i, en conseqüència, el seu règim jurídic s'inspira en els principis d'inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat.

Article 5. Afectació

1. L'afectació determina la vinculació dels béns i drets a l'ús de camins de titularitat municipal i tindrà com a conseqüència la seva integració en el domini públic.

2. Les formes d'afectació seran les previstes a la normativa reguladora del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

3. Els camins d'ús públic i de titularitat municipal podran ser objecte d'afectació a més d'un ús, sempre que els diversos fins concurrents siguin compatibles entre si i de competència municipal. La resolució que acordi l'afectació a més d'un fi determinarà les facultats que corresponen pel que fa a la utilització, administració i defensa dels camins afectats.

4. Es podrà variar o desviar el traçat d'un camí, prèvia o simultània desafectació, sempre que se n'asseguri el manteniment de la integritat superficial, la idoneïtat dels itineraris i traçats i la continuïtat dels usos.

Article 6. Desafectació

1. Els camins d'ús públic i titularitat municipal només quedaran desafectats mitjançant resolució expressa de l'Ajuntament, prèvia tramitació i informació pública de l'expedient en el qual s'acreditarà la legalitat i l'oportunitat de la desafectació, que es tramitarà conforme a la legislació aplicable en cada moment.

2. La possessió privada dels camins no tindrà cap valor enfront de la titularitat pública, i per tant no produirà la desafectació dels camins rurals de titularitat municipal, amb independència del temps transcorregut.

3. Els projectes d'obres que impliquin la substitució de determinats trams o sobrants no produiran per si mateixos la desafectació, continuant els terrenys substituïts o sobrants afectes al domini públic mentre no es resolgui expressament la desafectació.

Article 7. Adquisició de camins rurals de titularitat pública

1. Els camins rurals de titularitat municipal i els drets sobre aquests es poden adquirir per qualsevol títol, onerós o lucratiu, de dret públic o de dret privat, d'acord amb el que estableixen les lleis.

2. Es podran constituir servituds de pas públic sobre terrenys propietat d'altri per tal de constituir camins rurals de titularitat municipal. L'adquisició del dret real es farà d'acord amb les modalitats previstes a la normativa reguladora del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Article 8. Adquisició per usucapió

1. Es produirà l'adquisició en favor del municipi per usucapió del dret de propietat del sòl per on transcorre el camí d'ús públic, quan la possessió pública en que consisteix l'ús públic del camí, es perllongui sense interrupcions del termini per usucapir, durant 20 anys. La possessió haurà de ser en concepte de titular del dret, pública, pacífica i ininterrompuda i sense necessitat ni de títol ni bona fe, d'acord amb els requisits i condicions que disposa la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

La possessió es considerarà pacífica, entre d'altres supòsits, quan hi hagi hagut una passivitat molt perllongada en el temps per part dels propietaris davant la possessió pública del camí.

2. Es produirà l'adquisició d'un dret real de pas sobre finca aliena quan aquest ús públic del camí no es faci amb la convicció que la titularitat del camí és pública, i es compleixin els requisits establerts a la legislació civil d'aplicació.

Article 9. Finalitats

L'actuació de l'ens municipal sobre els camins rurals d'ús públic i titularitat municipal persegueix les finalitats següents:

- a) Regular el seu ús d'acord amb la legislació bàsica estatal i la legislació catalana.
- b) Exercir les potestats administratives en defensa de la seva integritat.
- c) Garantir-ne l'ús públic amb caràcter preferent sobre l'ús privatiu.
- d) Assegurar-ne la conservació adequada, així com d'altres elements ambientals, paisatgístics o culturalment valuosos, directament vinculats a aquests, mitjançant l'adopció de les mesures de protecció i restauració necessàries.

Article 10. Tipus de camins rurals

Els camins rurals de titularitat pública es classifiquen en els següents:

- a) Camins de pas o principals. Són els que integren la xarxa viària bàsica. Tenen aquesta condició els que així figurin en el planejament urbanístic vigent al municipi, així com tots aquells que de forma expressa ho acordi el Ple de l'Ajuntament, ja siguin existents o de nova obertura.
- b) Camins d'accés o secundaris. Són els camins no principals en sòl no urbanitzable que formen part de la xarxa viària secundària. Es consideren així tots aquells que no estiguin expressament declarats com a integrants de la xarxa viària bàsica.
- c) Camins d'interès paisatgístic, ambiental i patrimonial cultural. Són tots aquells que reuneixen una sèrie de característiques que els fan especialment rellevants des d'un punt de vista, per la seva bellesa paisatgística o per tenir un gran valor ecològic i geològic o per la seva consideració com a patrimoni cultural. Es consideren així tots aquells que estan vinculats directament a la zona dels Pèlags.

Article 11. Funcions i senyalització de la diversa tipologia de camins rurals

1. Els camins de pas o principals s'orientaran principalment a la comunicació entre els diversos nuclis de població que conformen el municipi així com a d'altres municipis, com també poden servir per l'accés a les finques i masos que conformen el terme municipal.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. Els camins d'accés o secundaris s'orientaran fonamentalment a l'accés a les finques i als masos que conformen el terme municipal.

3. Els camins d'interès paisatgístic, ambiental i patrimonial cultural hauran de fer compatibles els seus usos amb les característiques que els fan especialment rellevants des d'un punt de vista paisatgístic i patrimonial, la seva bellesa paisatgística o el seu valor ecològic i geològic.

4. L'ajuntament podrà aprovar un pla per preveure els termes i condicions de la progressiva senyalització d'aquests camins, d'acord amb la seva rellevància i característiques físiques, així com les disponibilitats pressupostàries existents, prioritzant els camins de pas o principals.

5. L'ajuntament podrà senyalitzar, entre d'altres qüestions, la llargada i la destinació, els usos permesos i prohibits d'acord amb el previst en aquesta Ordenança i informació d'interès com la seva importància des d'un punt de vista paisatgístic i patrimonial, la seva bellesa paisatgística o el seu valor ecològic i geològic.

Article 12. Marc jurídic d'aplicació

1. El marc normatiu a l'empara del qual s'estableix la regulació d'aquesta Ordenança és, entre d'altres normes de menor incidència en les competències locals, el següent:

- Llei 7/1985, de 2 de abril, de bases de règim local.
- Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya
- Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.
- Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals.
- Real Decret Legislatiu 7/2015, de 30 de octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del Sòl i Rehabilitació Urbana.
- Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.
- Llei 37/2015, de 29 de setembre, de carreteres.
- Reial Decret 1428/2003, de 21 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament General de Circulació per a l'aplicació i desenvolupament del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.
- Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.
- Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.
- Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.
- Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. La legislació sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària és aplicable al municipi como a titular demanial dels camins i a tots els usuaris dels camins amb l'abast i d'acord amb el que disposen l'article 2 del Text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial aprovat per Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, i l'article 1 del Reglament general de circulació aprovat per Reial Decret 1428/2003.

Article 13. Principis d'actuació

La gestió i administració dels camins rurals de titularitat municipal per l'Ajuntament s'ajustaran als següents principis:

- a) Inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat.
- b) Adequació i suficiència dels camins per servir a l'ús general al qual estiguin destinats.
- c) Aplicació efectiva a l'ús comú general sense més excepcions que les derivades de raons d'interès públic degudament justificades.
- d) Dedicació preferent a l'ús comú davant el seu ús privatiu.
- e) Exercici diligent de les prerrogatives que l'Ordenança o la normativa sectorial atorguin a les Administracions públiques, i que garanteixin la seva conservació i integritat.
- f) Identificació i control a través d'inventaris o registres adequats.
- g) Cooperació i col·laboració entre les Administracions públiques en l'exercici de les seves competències sobre el domini públic.
- h) Informació sobre els valors paisatgístics, ambientals i de patrimoni cultural, mitjançant una adequada senyalització dels camins.
- i) Valorització del paisatge, per tal de posar en valor a través de la xarxa de camins els aspectes ambientals, culturals, visuals i perceptius del paisatge.
- j) Fomentar amb caràcter preferent els usos dels camins respectuosos amb el paisatge, el mediambient i el patrimoni cultural.

Article 14. Potestats administratives sobre els camins rurals d'ús públic i de titularitat pública

Correspon a l'entitat municipal de Vilobí del Penedès respecte els camins rurals d'ús públic i de titularitat pública:

- a) El dret i deure d'investigar la situació dels terrenys que es presumeixen pertanyents als camins d'ús públic i de titularitat pública.
- b) La classificació.
- c) La delimitació.
- d) L'amollonament.
- e) La desafectació.
- f) Qualsevol altres actes relacionats amb aquests.

Article 15. Zona de domini públic.

1. Forma part del camí rural d'ús públic i titularitat municipal i per tant del domini públic viari, a més de la superfície destinada al trànsit rodat, tots els elements de la seva explanació, com les voreres, cunetes, talussos, terraplens, ponts, obres de fàbrica, elements de senyalització i protecció, terrenys de servei i en general, tots els elements construïts en funció del camí, inclosos els elements funcional afectats a la conservació del camí o a l'explotació del servei públic viari

2. Als efectes d'aquesta Ordenança, tots els terrenys de domini públic viari d'un camí constitueixen la zona de domini públic.

Article 16. Execució de la xarxa de camins rurals de titularitat municipal.

El municipi podrà aprovar projectes d'obra ordinaris per tal d'executar els plans de camins o en el seu cas per modificar o ampliar la xarxa de camins que hi ha.

TÍTOL SEGON. — EL RÈGIM D'USOS I PROHIBICIONS

Article 17. Usos de la zona de domini públic.

La utilització dels camins rurals pot adoptar les següents modalitats:

- a) Ús comú, general o especial.
- b) Ús privatiu.

Article 18. Ús comú general.

1. L'ús comú general dels camins rurals d'ús públic de titularitat municipal és aquell que, sotmès als principis de llibertat, igualtat i gratuïtat, correspon per igual a tots els ciutadans i ciutadanes indistintament i simultàniament, utilitzant el camí d'acord amb la seva naturalesa, els actes d'afectació, aquesta Ordenança i les normes sectorials que siguin d'aplicació.

2. L'ús comú general dels camins rurals d'ús públic de titularitat municipal, pavimentats i no pavimentats inclou la passejada; el trànsit de ramats o cavalcada; la utilització de vehicles motoritzats no pesants (automòbils la massa màxima autoritzada dels quals no excedeixi de 3.500 kg que estiguin dissenyats i construïts pel transport de no més de vuit passatgers a més del conductor, que podran dur enganxat un remolc la massa màxima autoritzada no excedeixi de 750 kg); ciclomotors; tractors i maquinaria agrícola l'amplada de la qual no superi el 80%, de la distància que hi ha entre les arestes exteriors de la calçada del camí; vehicles de tracció animal i bicicletes i d'altres vehicles d'una o dos rodes de tracció muscular.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

3. L'Alcalde podrà ordenar la instal·lació de senyals indicatives de l'ús comú general permès per a tot el camí o per a trams concrets.

4. L'ús de circulació i pas pels camins ha de respectar tant el medi com els béns i els drets dels titulars dels terrenys que hi limiten i els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats i no ha de causar perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones i als ecosistemes naturals.

5. Sens perjudici del que s'acordi expressament per a cada tram de camí, la velocitat màxima de circulació per camins i pistes no pavimentades, aptes per a la circulació, és de 30 quilòmetres per hora, i de 40 quilòmetres per hora en les pavimentades.

6. Només és permesa la circulació de vehicles amb rodes pneumàtiques, autoritzats a circular per vies públiques segons el que disposa la normativa sectorial. Queda totalment prohibida la circulació de vehicles o maquinària amb rodes de ferro, tipus eruga o de qualsevol altra classe que puguin causar danys als camins d'ús públic i titularitat municipal.

7. L'Alcalde pot imposar limitacions especials de trànsit a tots o a determinats tipus de vehicles o usuaris, en qualsevol camí i classe de camí, en tot el camí o en determinats trams o parts, si la conservació, les exigències tècniques o la seguretat del camí o la protecció de l'entorn natural ho exigeixen. Les limitacions o restriccions en l'ús comú general no generaran dret a indemnització per part dels afectats i podran consistir tant en la prohibició absoluta de transitar temporalment, com en la de fer-ho en determinades condicions.

8. Els usuaris dels camins rurals estan obligats a comunicar a l'Ajuntament tots els danys i desperfectes que causin als camins i al pagament de l'import de la reparació.

Article 19. Ús comú especial.

1. És ús comú especial del camí:

- a) aquell que utilitzant el camí d'acord amb la seva naturalesa, sense excloure l'ús per part de tots, no està inclòs en l'article anterior i
- b) el que tot i ser-hi inclòs reuneix circumstàncies de perillositat, intensitat d'ús o d'altres similars.

2. Es considerarà com a ús comú especial el trànsit intens de vehicles generat com a conseqüència d'activitats que per les seves característiques en provoquen la intensitat de l'ús.

A aquests efectes, i amb caràcter enunciatiu i no exhaustiu, s'entendrà com a trànsit intens:

- a) La utilització per activitats de transport d'una única activitat o explotació, que comporti un ús sistemàtic i continu del camí amb intervals i intensitats d'ús rellevants per a la conservació del camí.
- b) El que es deriva d'activitats industrials.
- c) El que es deriva de l'execució d'una obra pública.
- d) El que es deriva d'explotacions mineres.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

e) El que es deriva del transport a abocadors o plantes de reciclatge o compostatge.

3. Es considera, en tot cas, com a ús comú especial:

a) el pas de vehicles pesants;

b) el pas maquinària de construcció i maquinària pesant

c) la circulació amb cadenes per la neu quan les condicions del vehicle puguin malmetre el paviment del camí;

d) les curses i proves esportives;

e) la circulació motoritzada en grup organitzada;

f) les activitats turístiques a motor organitzades en grup;

g) la circulació de vehicles amb materials qualificats com perillosos, molestos o insalubres;

h) la instal·lació de tanques i passos ramaders.

4. Tindrà la consideració d'un ús comú especial les ocupacions temporals quan resultin imprescindibles per treballs, obres o serveis que no permetin solució alternativa i s'haurà de garantir la circulació pel camí o, en el seu cas, executar el desviament a càrrec del sol·licitant.

Article 20. Ús privatiu.

1. És ús privatiu d'un camí aquell que consisteix en l'ocupació física d'una porció del domini públic, perdurable en el temps, amb exclusió de la resta d'interessats, i que té com a finalitat última la utilitat privada de l'usuari.

2. Es consideren usos privatis d'un camí les instal·lacions subterrànies i aèries relatives a les xarxes de conducció d'aigua, sanejament, gas, telèfon, electricitat i altres instal·lacions i serveis a que es refereix l'article 22 d'aquesta Ordenança.

3. També es consideraran usos privatis les instal·lacions de tanques o marquesines publicitàries ubicades en els camins regulats per aquesta Ordenança.

Article 21. Prohibicions d'usos i obres a la zona de domini públic del camí.

1. Resta totalment prohibida qualsevol activitat que suposi un dany per al camí o per a la seguretat dels seus usuaris, i molt especialment les competicions, carreres o altres modalitats de conducció extrema, que suposin un perill, entre d'altres, per als agricultors, ramaders, ciclistes o altres usuaris del camí, animals domèstics o fauna salvatge.

2. En la zona de domini públic dels camins rurals no seran admissibles més usos i aprofitaments que els imprescindibles per a accessos a les finques limítrofes i creuaments a diferent nivell de conduccions i vies de pas de vianants o rodat.

3. Queden expressament prohibits els següents usos en la zona de domini públic:

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

- a) Col·locar, instal·lar, dipositar o construir elements, que obstaculitzin o impedeixin el pas.
- b) Col·locar instal·lacions de serveis aeris, construir tanques, realitzar moviments de terres o plantar arbres o arbustos
- c) Estacionar vehicles o maquinària.
- d) Acumular materials.
- e) Fer instal·lacions i obres, i edificacions llevat del que disposa l'apartat anterior.
- f) Llaurar les cunetes i, en qualsevol cas, a menys de 3 m. de la vora dels camins.
- g) Sortir a fer la volta amb maquinària agrícola al camí, quan s'estan realitzant tasques agrícoles en els camps.
- h) Deixar o arrossegar fusta o altres materials als camins.
- i) Llançar pedres i restes agrícoles a camins, cunetes o sèquies.
- j) Tirar terra i tancar les cunetes dels camins en ocasió d'efectuar tasques agrícoles pròximes.
- k) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en camins, cunetes o sèquies.
- l) Arrossegar eines o un altre tipus de maquinària que faci malbé la capa de rodolament dels camins.
- m) Fer servir els camins com a rasa d'aigua o canals de drenatge.
- n) Abocar aigua de rec als camins.
- o) Embrutar les cunetes.
- p) Fer el canvi de sentit dels tractors i maquinària agrícola en el camí, en zones no expressament autoritzades per fer-ho.
- q) Qualsevol altra activitat contrària al que disposa aquesta Ordenança.

Article 22. Instal·lacions subterrànies i aèries.

1. Les xarxes de conducció d'aigua, sanejament, gas, telèfon, electricitat i altres instal·lacions o serveis no podran discórrer sota la superfície del camí o ancorar-se a les seves estructures llevat de supòsits d'exceptional dificultat de pas o encreuament imprescindible i quan hi hagi circumstàncies que no facin procedent cap altra solució alternativa.
2. En cap cas no podran col·locar-se arquetes de registre dins de la calçada i de les voreres del camí.
3. Les esteses i instal·lacions aèries que creuin sobre els camins hauran de complir les següents condicions:
 - a) El gàlib serà suficient per evitar accidents.
 - b) Els pals de sustentació se situaran fora de la zona de domini públic i dins de la zona d'usos restringits quan n'hi hagi. Quan el camí manqui de zona de servei, els pals es col·locaran en una distància mínima de la línia exterior de la calçada d'una vegada i mitja la seva alçada.
 - c) Les traves i els ancoratges no podran col·locar-se en zona de domini públic.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

4. La resta de condicions tècniques i de seguretat que puguin establir-se a l'efecte per les administracions competents.

Article 23. De l'accés motoritzat al medi natural.

La regulació de l'accés motoritzat al medi natural serà la prevista a la Llei 9/95, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i el Decret de desenvolupament 166/98, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural o normes que els modifiquin.

TÍTOL TERCER. — PROHIBICIONS I LIMITACIONS DEL DRET D'ÚS I EDIFICACIÓ DE LES FINQUES QUE CONFRONTEN AMB ELS CAMINS

Capítol 1 Prohibicions i obligacions dels propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins.

Article 24. Moviments de terres.

Tots els terrenys que confronten amb els camins només podran variar el seu nivell actual si els moviments de terra respecten les condicions següents:

a) En el supòsit que es vulgui elevar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari del terreny estarà obligat a evitar el vessament de l'aigua del seu terreny al camí i a realitzar les accions oportunes perquè no succeeixi. Tanmateix, si l'elevació ha de provocar un embassament de l'aigua en el camí, estarà obligat a realitzar les actuacions pertinents per evitar-ho. En aquests casos d'elevació del terreny s'haurà de deixar un talús màxim de 45 graus.

b) En el supòsit que és vulgui rebaixar el nivell de la parcel·la que confronta amb el camí, el propietari haurà de deixar un talús màxim de 45 graus.

c) Les obres per als encreuaments soterranis tindran la deguda resistència, essent coberts amb un mínim de 15 centímetres de formigó de 350, deixant el paviment en les mateixes condicions que estava i s'executaran de manera que produeixin el mínim de molèsties als usuaris del camí.

Article 25. Aigües procedents de les finques contigües.

1. Els titulars de les finques que limitin amb els camins estan obligats a impedir que, pel motiu que sigui, arribi als camins l'aigua procedent de rec de la finca i d'aigües pluvials o de qualsevol altra naturalesa.

2. Els titulars i usuaris de les sèquies i braçals de rec tenen l'obligació de mantenir-los en perfecte estat de neteja i conservació, per tal que l'aigua no pugui vessar, entollant els camins.

Article 26. Accessos.

1. Els accessos a les finques privades hauran de comptar amb l'autorització municipal prèvia, i totes les despeses de construcció, manteniment i substitució aniran a càrrec dels propietaris del camí d'accés i de les finques beneficiàries¹.

2. Les aigües de vessament a la zona d'accés s'hauran de recollir abans d'arribar al camí i conduir de forma adequada per tal que no envaeixin la calçada ni afectin l'explanació.

3. Després de la reparació, el condicionament o l'adequació d'un camí, tots els propietaris que tinguin obstruïts o tancats els passos d'accés a les seves parcel·les des de l'esmentat camí, tindran un termini d'un mes per executar la reposició. També hauran de mantenir-los nets perquè l'aigua hi transiti.

Article 27. Obligacions dels propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins.

Els propietaris i els titulars de drets d'usos i ocupació de terrenys que confronten amb els camins resten obligats a:

a) Tallar les branques, esbarzers i altra malesa en general que volin sobre la zona de domini públic.

b) Mantenir i netejar degudament les cunetes que confronten a les seves propietats.

c) No esgotar els talussos en les tasques agrícoles, de tal manera que es produeixi el desboscament del terraplè.

d) No tapar les canelles.

e) No treure els desguassos de les finques a les cunetes, llevat que ho autoritzi l'Ajuntament.

f) Respectar la xarxa de desguassos

g) No efectuar la crema de restes de materials agrícoles als marges dels camins.

h) Impedir la caiguda d'objectes i la sortida d'animals al camí, construint per a això i pel seu compte les proteccions i els tancaments que calgui.

i) Abstenir-se de realitzar qualsevol activitat que pugui suposar un dany per al domini públic o la seguretat dels seus usuaris.

¹ Cal tenir present allò que vingui fent l'Ajuntament fins ara.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

Capítol 2.-Limitacions establertes pel planejament urbanístic en les finques que confronten amb els camins: línia d'edificació i zona de servitud o de restricció d'usos

Article 28. Limitacions establertes pel planejament urbanístic.

El planejament urbanístic pot fixar una línia d'edificació a banda i banda del camí i determinar el règim i restricció d'usos de la zona de servitud.

Article 29. Línia límit d'edificació establerta pel planejament urbanístic.

La línia límit d'edificació que estableixi el planejament urbanístic és el punt a partir del qual es poden construir les edificacions i els murs i tancaments que precisin d'obra de fàbrica o que superin el metre d'alçada.

Article 30. Zona de restricció d'usos / zona de servitud.

1. El planejament pot establir una zona de servitud dels camins rurals constituïda per dues franges de terreny a banda i banda, delimitades interiorment per la zona de domini públic i exteriorment per dues línies paral·leles a les arestes exteriors de l'esplanació, a la distància que estableixi el planejament per garantir l'ús públic del camí en condicions idònies.

2. Per executar en aquesta zona qualsevol tipus d'obres o instal·lacions fixes o provisionals, canviar l'ús, o la destinació de les existents i plantar o talar arbres, es requereix autorització prèvia de l'Ajuntament.

3. L'Ajuntament pot utilitzar o autoritzar tercers a utilitzar la zona de servitud per raons d'interès general o quan ho requereixi el millor servei del camí. Són indemnitzables l'ocupació de la zona de servitud i els danys i perjudicis que es causin per aquesta seva utilització.

4. El planejament podrà establir que en aquesta zona:

a) La prohibició de l'ocupació permanent i de realitzar qualsevol altra activitat que no sigui el cultiu d'espècies no arbòries.

b) Els tancaments permesos, que no incorporin obra de fàbrica i/o que no superin una determinada alçada, ni atansar-se a menys de determinada distància de l'aresta exterior de la zona de domini públic.

c) Admetre, en el seu cas, el tancament de reixat metàl·lic amb obra de fàbrica, quan resulti imprescindible per a la racional explotació agrícola o ramadera dels terrenys situats a ambdós costats del camí rural, sempre i quan no s'afecti a la visibilitat, seguretat i lliure circulació.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

5. El planejament urbanístic podrà preveure la possibilitat d'autoritzar excepcionalment, ateses les condicions específiques, i en especial la necessitat de construir murs de càrrega per raons de seguretat del camí, l'execució i/o el manteniment d'obres o tancaments, ocupacions o activitats, temporals o permanents, en la zona compresa entre l'aresta exterior de la zona domini públic i la línia d'edificació, que no respectin els límits anteriors, quan aquests no afectin a la visibilitat, seguretat i lliure circulació dels camins.

L'autorització s'adoptarà prèvia instrucció del corresponent procediment, amb ple respecte de l'ordenament jurídic i especialment del principi d'igualtat i del principi de proporcionalitat.

Article 31. Edificacions, instal·lacions i espècies arbòries existents en la zona de servitud / de restricció d'usos prevista en el planejament urbanístic.

1. En les construccions o instal·lacions que es trobin en la zona de servitud/ zona de restricció d'usos prevista per al planejament no es podran autoritzar obres de consolidació ni d'augment de volum, però sí les reparacions que exigeixin la salubritat pública, la seguretat de les persones o la bona conservació de les dites construccions i instal·lacions. Les obres que s'hi autoritzin no comporten augment del valor d'expropiació.

2. Les espècies arbòries existents en la zona de restricció d'usos podran mantenir-se en l'estat actual, però no reposar-se en cas de tala o mort de l'arbre o arbust.

Article 32. Eliminació d'objectes i construccions per motius de seguretat

Excepcionalment, quan per raons de seguretat viària es consideri necessari, l'alcalde podrà ordenar en qualsevol moment, previ informe tècnic, la tala dels arbres i arbusts i la destrucció dels objectes o construccions situats dins la zona de de servitud/ zona restricció d'usos prevista en el planejament urbanístic, quan impedeixin la visibilitat. Aquest acord es notificarà als afectats, que disposaran de 15 dies per portar-lo a terme. En cas de negativa o incompliment en el termini fixat es procedirà a realitzar per l'Ajuntament a càrrec de l'interessat

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

TÍTOL QUART. — RÈGIM JURÍDIC DE LES AUTORITZACIONS I CONCESSIONS DEMANIALS

Capítol 1 Disposicions generals.

Article 33. Títols per ocupar o utilitzar els camins.

1. Ningú pot, sense títol que ho autoritzi, bé concessió demanial, bé autorització demanial, atorgat per l'autoritat competent, ocupar camins rurals de titularitat municipal o utilitzar-los en forma diferent a l'ús comú general.

2. Les concessions demanials i les autoritzacions demanial sobre els camins rurals d'ús públic i titularitat pública es regiran, en primer terme, per la legislació bàsica de Patrimoni de les Administracions Públiques i de Règim Local; en segon lloc, pel desplegament normatiu realitzat pel Parlament de Catalunya en aquestes matèries; i en tercer lloc per la legislació especial reguladora dels camins; i en tot allò no previst per les normes anteriors, per les disposicions d'aquesta Ordenança.

3. L'ús comú especial i l'ús privatiu que no comporta la transformació o la modificació del camí resten subjectes a autorització demanial municipal.

4. L'ús privatiu inherent a la afectació del camí i el que comporta la seva transformació o modificació resten subjectes a concessió demanial.

Article 34. Garantia de la integritat dels camins.

Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial dels camins en comporti la destrucció o el deteriorament, el beneficiari, sens perjudici del pagament de la taxa corresponent, està obligat al reintegrament del cost total de les despeses de la reconstrucció o reparació. Si els danys fossin irreparables l'entitat local serà indemnitzada en la quantia igual al valor dels camins destruïts o l'import del deteriorament dels danys. L'entitat local no podrà condonar total ni parcialment les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest article.

Capítol 2 Regim jurídic comú de les autoritzacions i concessions demanial dels camins rurals.

Article 35. Contingut mínim de les autoritzacions i concessions.

Sense perjudici dels altres extrems que puguin incloure les condicions particulars de cada autorització i/o concessió, aquesta haurà d'incloure, almenys:

- a) L'objecte de l'autorització o concessió
- b) El règim d'ús del camí o dret.
- c) El règim econòmic a què queda subjecta l'autorització o la concessió.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

d) La garantia a prestar, si escau.

e) L'assumpció de les despeses de conservació i manteniment, impostos, taxes i altres tributs, així com el compromís d'utilitzar el camí segons la seva naturalesa i de lliurar-lo o mantenir-lo en l'estat que es rep.

f) L'assumpció de la responsabilitat derivada de l'ocupació, amb esment, si escau, de l'obligatorietat de formalitzar l'oportuna pòlissa d'assegurança, aval bancari o altra garantia suficient.

g) La reserva per part del municipi de la facultat d'inspeccionar que les actuacions realitzades en el camí s'adeqüen al títol habilitant.

h) El termini i règim de pròrroga i subrogació la qual, en tot cas, requerirà la prèvia autorització.

i) Les causes d'extinció de l'autorització o concessió.

Article 36. Taxes inherents a l'atorgament d'autoritzacions i concessions demaniales.

1. Les autoritzacions i concessions demaniales estaran subjectes a la taxa per utilització privativa o aprofitament especial de béns del domini públic estatal regulada en la legislació d'hisendes locals, d'acord amb les ordenances fiscals que siguin d'aplicació.

2. Les autoritzacions i concessions demaniales que facin referència a usos especials i privatius no incorporats a cap ordenança fiscal podran ser gratuïtes, atorgades amb contraprestació o amb condicions.

3. Les autoritzacions i concessions demaniales no estaran subjectes a taxa quan la utilització privativa o aprofitament especial dels camins no dugui aparellada una utilitat econòmica per a la persona autoritzada o, àdhuc existint aquesta utilitat, la utilització o aprofitament suposi condicions o contraprestacions per al beneficiari que anul·lin o facin irrellevant aquella.

En els casos previstos en el paràgraf anterior, es farà constar tal circumstància en els plecs de condicions o clàusules de l'autorització i/o de la concessió demanial.

Article 37. Extinció de les autoritzacions i concessions demaniales.

Les concessions i autoritzacions demaniales s'extingiran per les següents causes:

a) Mort o incapacitat sobrevinguda de l'usuari o concessionari individual o extinció de la personalitat jurídica.

b) Falta d'autorització prèvia en els supòsits de transmissió o modificació, per fusió, absorció o escissió, de la personalitat jurídica de l'usuari autoritzat o concessionari.

c) Caducitat per venciment del termini.

d) Rescat de la concessió, prèvia indemnització, o la revocació unilateral de l'autorització.

e) Mutu acord.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

f) Falta de pagament del cànon o qualsevol altre incompliment greu de les obligacions del titular de la concessió, declarats per l'òrgan que va atorgar la concessió o autorització.

g) Desaparició del camí

h) Desafectació del camí; en aquest cas es liquidarà segons el que preveu aquesta Ordenança.

i) Renúncia de l'autoritzat o del concessionari.

j) Resolució judicial.

k) Qualsevol altra causa prevista en les condicions generals o particulars.

Article 38. Liquidació de concessions i autoritzacions sobre camins desafectats.

1. La proposta de desafectació dels camins sobre els quals hi hagin autoritzacions o concessions s'haurà d'acompanyar de l'oportuna memòria justificativa de la conveniència o necessitat de la supressió del caràcter de domini públic del camí o del dret i dels termes, de les condicions i de les conseqüències de l'esmentada pèrdua sobre la concessió.

2. Si es desafectessin els béns o drets objecte de concessions o autoritzacions, es procedirà a l'extinció d'aquestes conforme a les regles següents:

a) Es declararà la caducitat d'aquelles en les quals s'hagi complert el termini per al seu gaudi o respecte de les quals l'Ajuntament s'hagués reservat la facultat de lliure rescab sense assenyalament de termini.

b) Respecte de les restants, s'anirà dictant la seva caducitat a mesura que vencin els terminis establerts en els acords corresponents.

3. En tant que no es procedeixi a l'extinció, es mantindran amb idèntic contingut les relacions jurídiques derivades de les esmentades autoritzacions i concessions. No obstant això, les esmentades relacions jurídiques passaran a regir-se pel Dret privat, i correspondrà a l'ordre jurisdiccional civil conèixer els litigis que sorgeixin.

4. L'Ajuntament podrà acordar l'expropiació dels drets si estimés que el seu manteniment durant el terme de la vigència legal perjudica la ulterior destinació dels béns o els fa desmerèixer considerablement a efectes de l'alienació.

Capítol 3 Règim jurídic de les autoritzacions.

Article 39. Règim general de les autoritzacions.

1. Les autoritzacions per ocupar els camins rurals de titularitat pública o utilitzar-los en forma diferent a l'ús comú general s'atorgaran directament als peticionaris que reuneixin les condicions requerides, excepte si, per qualsevol circumstància, es trobés limitat el seu nombre, en aquest cas ho seran en règim de concurrència i si això no fos procedent, per no haver de valorar-se

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

condicions especials en els sol·licitants, mitjançant sorteig, si altra cosa no s'hagués establert en les condicions per les quals es regeixen, sempre d'acord amb els principis d'objectivitat, publicitat i concurrència.

2. No seran transmissibles les autoritzacions per a l'atorgament de les quals hagi de tenir-se en compte circumstàncies personals de l'autoritzat o el nombre de les quals es trobi limitat, tret que les condicions per les quals es regeixen admetin la transmissió.

3. Les autoritzacions hauran d'atorgar-se per temps determinat.

4. Les autoritzacions podran ser revocades unilateralment pel municipi concedent en qualsevol moment per raons d'interès públic, sense generar dret a indemnització, quan resultin incompatibles amb les condicions generals aprovades amb posterioritat, produeixin danys en el camí rural, impedeixin la seva utilització per a activitats de major interès públic o menyscabin l'ús general.

Article 40. Finançament

A qui sol·liciti autoritzacions d'ús privatiu o aprofitament especial del domini públic, qualsevol que sigui el règim econòmic que els resulti d'aplicació, podrà exigir-se-li garantia, en la forma que s'estimi més adequada, de l'ús del camí rural i de la seva reposició o reparació, o indemnització de danys, en cas d'alteració. El cobrament de les despeses generades, quan excedeixi de la garantia prestada, podrà fer-se efectiu per via de constrenyiment.

Article 41. Procediment.

El procediment administratiu per atorgar les autoritzacions demanials per l'ús dels camins de titularitat municipal es regula per la normativa de procediment administratiu comú, de patrimoni i de règim local aplicable, d'acord amb les prescripcions específiques següents:

a) L'autorització s'entendrà sens perjudici d'altri i salvant els drets de propietat.

b) L'alcalde podrà aprovar els models normalitzats de sol·licitud, tramitació i resolució per a cada tipus d'ús del camí subjecte a autorització.

c) L'alcalde haurà d'atorgar o denegar la llicència de manera motivada en el termini de dos mesos, d'acord amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu comú vigent.

d) Transcorregut el termini sense haver-se notificat la resolució expressa, es considerarà desestimada la sol·licitud per suposar una transferència de facultats relatives al domini públic.

TÍTOL CINQUÈ. — INCORPORACIÓ DE CAMINS A L'INVENTARI DE BÉNS I DRETS

Article 42. Obligatorietat de formar inventari de camins i de la inscripció registral.

1. L'Ajuntament està obligat a inventariar els camins rurals de la seva titularitat i els drets reals constituïts sobre camins, fent constar, amb el suficient detall, les mencions necessàries per a la identificació i les que resultin precises per reflectir la situació jurídica i la destinació o l'ús a què es dediquen, en els termes aplicables de la legislació de patrimoni.

2. La inscripció al Registre de la Propietat dels camins rurals de titularitat municipal es practicarà d'acord amb el que preveu la legislació hipotecària i la legislació de patrimoni vigent.

Article 43. Inventari de camins.

1. A l'inventari general consolidat del municipi s'hi integraran els camins rurals de titularitat municipal i els drets reals sobre camins de propietat privada.

2. Aquests s'inclouran en l'inventari parcial de béns, drets i obligacions de l'ens local, que servirà de base per formar l'inventari general.

3. La incorporació es durà a terme en l'epígraf de béns de domini públic i ús públic, i subepígraf de vials no urbans, en el qual s'hi faran constar tots els camins rurals de titularitat municipal, mitjançant la diferenciació entre el subepígraf c.1) camins de propietat municipal, i subepígraf c.2) camins respecte dels quals el municipi ostenta un dret real.

4. L'anotació dels béns a l'inventari s'ha de realitzar amb una numeració correlativa per a cada un d'ells dins l'epígraf respectiu.

A continuació, s'ha de deixar un espai en blanc per consignar les variacions que es produeixin en el curs de l'exercici i la cancel·lació dels assentaments.

5. Per a la inscripció d'un camí públic de titularitat municipal a l'inventari de béns immobles s'han de ressenyar les dades següents:

- Nom amb el qual es coneix el camí, si en té algun d'especial.
- Situació, amb indicació del lloc o paratge on radica; amb expressió del polígon i la parcel·la cadastral, si fos possible.
- Límits, longitud i amplada.
- La indicació que es tracta de béns de domini públic i d'ús públic.
- Títol en virtut del qual s'atribueix a l'entitat el camí.
- Signatura d'inscripció en el Registre de la Propietat, si s'escau.
- Destinació i acord d'afectació formal, si n'hi ha.
- Drets reals que graven el bé.
- Data d'adquisició, si es coneix.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

- Cost de l'adquisició, si ha estat a títol onerós, i de les inversions i les millores efectuades.

- Indicació de la numeració o altra referència que permeti vincular-lo amb un camí concret dels grafiats als plànols de camins.

6. En el cas que el títol a favor de l'Ajuntament fos un dret real públic de pas, l'inventari dels drets reals ha de comprendre les dades següents:

- Naturalesa.
- Immoble sobre el qual recau.
- Contingut del dret.
- Títol d'adquisició.
- Signatura de la inscripció al Registre de la Propietat, si s'escau.
- Cost de l'adquisició, si ha estat onerosa.
- Valor actual.

7. Sempre que sigui possible, s'han d'aixecar plànols que determinin gràficament la situació, la partió i la superfície dels camins, amb referència, en aquest cas, a vèrtexs de triangles de tercer ordre o topogràfics o a punts culminants i fixos del terreny.

8. En el quadre d'organització de fons de l'arxiu de cada ens local hi ha d'haver una divisió específica amb el títol de Patrimoni, subdividida en tantes unitats com siguin necessàries, identificades per mitjà d'un codi de dígit, en la qual s'han d'arxivar tots els documents de l'inventari i en especial els títols de domini referents als camins públics de titularitat municipal, qualsevol que sigui el suport informàtic, mecànic o electrònic en què estiguin recollits.

9. En inventariar cada un dels camins, s'ha de consignar, com a última dada, la signatura del lloc de l'arxiu en què es trobi la documentació corresponent.

10. Tot acte administratiu que generi l'adquisició, alineació, gravamen o qualsevol tipus d'alteració de camins o del planejament urbanístic que pugui repercutir-hi s'ha d'anotar immediatament a l'inventari i efectuar-ne els assentaments per al registre comptable corresponent.

11. L'inventari s'ha d'actualitzar contínuament, sens perjudici de la seva rectificació i comprovació. La rectificació de l'inventari s'ha de verificar anualment i s'hi han de reflectir les incidències de tota mena dels camins durant aquest període. La comprovació s'ha d'efectuar sempre que es renovi la corporació, els òrgans de govern dels organismes autònoms o els ens amb personalitat pròpia dependents de l'ens local respecte als seus inventaris. El resultat s'ha de consignar al final del document, sens perjudici d'aixecar una acta addicional amb l'objecte d'establir les responsabilitats que es puguin derivar per als membres sortints i, al seu dia, per als entrants.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

Article 44. Aprovació de l'inventari de camins.

1. Correspon al Ple l'aprovació, la rectificació i la comprovació de l'epígraf de béns de domini públic i ús públic, i subepígraf de vials no urbans de l'inventari general, que conforma l'inventari de camins.

2. Els dels organismes autònoms i els dels ens locals amb personalitat pròpia dependents de l'ens local s'han d'aprovar per les seves assemblees respectives o òrgans de govern i el seu president els ha de trametre al Ple de la corporació per a l'aprovació definitiva.

3. L'inventari general l'ha d'autoritzar el secretari de la corporació, amb el vistiplau del president i una còpia i les rectificacions, s'ha de trametre al Departament de Governació de la Generalitat.

4. L'acord plenari d'aprovació de l'inventari de camins es sotmetrà a informació pública per un període d'un mes mitjançant la publicació d'un edicte al Butlletí Oficial de la Província i al tauler d'anuncis de la corporació a fi que els interessats puguin deduir-hi al·legacions que seran resoltes pel Ple. Si durant el període esmentat no se'n produeixen, l'esmentat acord plenari esdevindrà elevat a definitiu sense necessitat de nova resolució expressa.

El mateix tràmit se seguirà en les rectificacions anuals sempre que s'hagin produït altes o modificacions en les inscripcions dels camins.

TÍTOL SISÈ. — ACTUACIONS DE PROTECCIÓ I DEFENSA DELS CAMINS RURALS

Capítol 1 Disposicions generals

Article 45. Obligació de protegir i defensar els camins rurals de titularitat pública.

1. L'Ajuntament està obligat a protegir i defensar els camins rurals de la seva titularitat. Amb aquesta finalitat protegirà adequadament els béns i drets, procurarà la inscripció registral i exercirà les potestats administratives i accions judicials que correspongui

2. L'alcalde, com a responsable de la tutela i defensa del domini públic local, vigilarà el compliment del que estableix l'apartat anterior i, si escau, actuarà en cas d'incompliment, exercint o proposant al Ple que exerceixi, segons correspongui en cada cas, les facultats i prerrogatives següents:

a) Investigar la situació dels camins rurals de titularitat municipal que presumiblement pertanyin al seu patrimoni.

b) Atermenar en via administrativa els camins rurals de la seva titularitat.

c) Recuperar d'ofici la possessió indegudament perduda sobre els camins rurals.

d) Desnonar en via administrativa els posseïdors dels camins rurals, una vegada extingit el títol que emparava la tinença.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

- e) Restablir la legalitat infringida.
- f) Sancionar les infraccions comeses.
- g) Rescabalar al municipi del danys que se li hagin causat.

Article 46. Les qüestions de naturalesa civil.

El coneixement de les qüestions de naturalesa civil que se suscitin en ocasió de l'exercici per l'Administració municipal de les potestats d'investigació, atermentament en via administrativa, recuperació d'ofici o desnonament en via administrativa correspondrà als òrgans d'aquest ordre jurisdiccional i enfront de les actuacions que, en exercici d'aquestes facultats i potestats, i d'acord amb el procediment establert, realitzi l'Ajuntament no serà possible incoar judicis verbals de tutela sumària de la tinença o possessió del camí d'acord amb la legislació d'enjudiciament civil. Les demandes en les que s'exerciti aquesta pretensió no s'admetran a tràmit.

Article 47. Existència d'indicis d'infracció penal

Si amb ocasió de la instrucció dels procediments es descobreixen indicis d'infracció penal, i amb l'informe previ del secretari municipal, es posaran els fets en coneixement del Ministeri Fiscal, sens perjudici de continuar amb la tramitació.

Capítol 2 Actuacions immediates de protecció i garantia de l'ús comú general; provisionals; de restabliment de la legalitat i de rescabament de danys.

Article 48. Actuacions immediates de protecció dels camins rurals de titularitat municipal.

1. L'Alcalde i els agents de l'autoritat responsables de mantenir el camí en ús adequat per tal que sigui utilitzat per tots els ciutadans i ciutadanes d'acord amb la seva naturalesa, podran ordenar i/o adoptar les mesures d'actuació immediata en la zona de domini públic necessàries per a garantir l'ús comú general, entre d'altres:

- a) Retirar els vehicles o maquinària estacionats.
- b) Impedir la realització de curses o altres usos perillosos o que puguin malmetre el domini públic.
- c) Impedir qualsevol ús especial per al que no es disposi autorització o concessió o amb incompliment greu del que disposen les seves condicions.
- d) Retirar els objectes o materials que estiguin dipositats en el camí.
- e) Tallar les branques, esbarzer i altra malesa que volin sobre la zona de domini públic.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. Igualment per a garantir la seguretat en l'exercici en l'ús comú general i impedir que es produeixin danys greus en la zona de domini públic, l'Alcalde i els agents de l'autoritat responsables poden ordenar i/o adoptar les mesures d'actuació immediata, necessàries i adequades en les zones amb usos restringits.

Article 49. Mesures provisionals en expedients sancionadors i mesures cautelars i anticipades en els procediments de defensa

1. Simultàniament a l'inici o un cop iniciat el procediment sancionador per la realització d'obres o activitats il·legals en la zona de domini públic o en la zona de restricció d'usos, o el procediment per l'exercici de potestats d'investigació, aturament, recuperació d'ofici o desnonament, es podran adoptar, d'ofici o a instància de part, les mesures provisionals que s'estimin oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que pogués recaure si existissin elements de judici suficients per a fer-ho, d'acord amb l'article 56.1 la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.. Entre aquestes mesures provisionals es poden adoptar les següents:

a) L'ordre de suspensió d'obres o activitats il·legals desenvolupades sense títols habilitants de l'ús del camí o sense ajustar-se a les condicions establertes.

b) Retirada de materials o maquinària.

c) Exigència d'avals o fiances.

2. Les mesures provisionals s'adoptaran de conformitat amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu vigent. No es podran adoptar mesures provisionals que puguin causar perjudicis de difícil o impossible reparació als perjudicats o que impliquin violació de drets emparats per les lleis.

3. En els casos en què hi hagi un perill imminent de pèrdua o deteriorament del bé, aquestes mesures provisionals podran ser adoptades, amb els requisits assenyalats a l'article 56.2 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, abans de la iniciació del procediment.

Article 50. Mesures de restabliment de la legalitat.

1. L'incompliment de les obligacions previstes en aquesta Ordenança podran donar lloc a l'adopció, per part del municipi, de les pertinents ordres d'execució. L'incompliment d'aquestes ordres comportarà que l'Administració pugui fer-les complir a través dels mitjans d'execució forçosa previstos a la legislació administrativa general.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. En els termes que prevegi la legislació vigent, el municipi podrà imposar de forma reiterada multes coercitives en el supòsit d'incompliment d'execució dels actes i de les resolucions administratives destinades al compliment d'aquesta Ordenança. La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguin imposar a l'empara d'aquesta Ordenança i compatible.

Article 51. Reparació i indemnització dels danys al domini públic

1. Els particulars que per frau o negligència causin danys en els camins rurals de titularitat municipal o hi facin actes d'ocupació són obligats a reparar els danys i perjudicis i a substituir el que haguessin sostret. Aquestes responsabilitats seran substancials i executades per via administrativa.

2. La reparació dels danys i perjudicis, en els casos que sigui d'urgència la reparació del dany per al normal servei del camí rural o sempre que sigui aconsellable per les característiques dels danys, serà realitzada pels serveis municipals, els quals passaran seguidament el pressupost detallat de les despeses ocasionades al causant del dany, per tal que faci efectiu l'abonament en el termini de quinze dies. En cas de no pagament es procedirà a executar l'acte forçosament per la via de constreyniment segons la legislació vigent.

3. En la resta de casos, assabentat l'Ajuntament de l'existència de danys al camí, podrà triar entre actuar d'acord amb el que es disposa en l'apartat anterior o requerir a l'interessat perquè els repari en un termini no superior a quinze dies i que es fixarà en la notificació, havent de deixar el camí rural en les mateixes condicions en què es trobava en produir-se el dany. Si l'interessat no executa l'acord en el termini establert, l'alcalde acordarà l'execució subsidiària. L'import de la reparació podrà liquidar-se de forma provisional i realitzar-se abans de l'execució subsidiària a reserva de la liquidació definitiva.

Capítol 3 La recuperació de la possessió dels camins

Article 52. Recuperació d'ofici

1. L'Ajuntament podrà recuperar per si mateix, en qualsevol moment, la possessió d'un camí públic de titularitat municipal quan aquesta hagi estat pertorbada o privada.

2. La recuperació d'ofici de la possessió dels camins rurals objecte de l'Ordenança es durà a terme de conformitat amb el que s'estableix a la normativa de patrimoni vigent.

3. En tot cas serà necessària la tramitació d'un procediment administratiu contradictori, amb audiència dels interessats, en el que s'acrediti tant el fet de trobar-se el camí en possessió administrativa com el fet d'haver estat aquesta pertorbada o l'Ajuntament despullat de la mateixa. Aquesta acreditació es podrà realitzar per qualsevol mitjà admissible en Dret, d'acord amb la legislació de

règim jurídic i procediment administratiu comú vigent. Són elements acreditatius de la possessió tots aquells detallats en l'article 5 del títol primer d'aquesta Ordenança.

4. Contra les actuacions dels ens locals en la recuperació d'ofici dels seus béns no s'admeten judicis verbals de tutela sumària de la tinença o possessió del camí d'acord amb la legislació d'enjudiciament civil, sempre que actuïn en matèria de la seva competència i d'acord amb el procediment legalment establert.

5. El privilegi de la recuperació d'ofici habilita l'ens local per utilitzar tots els mitjans compulsoris admesos legalment.

6. La resolució definitiva de l'expedient correspon al Ple. A l'expedient hi ha de constar l'informe del servei tècnic i de Secretaria de la corporació, l'acreditació a què fa referència l'apartat tercer d'aquest article i el resultat de l'audiència dels interessats, així com les al·legacions que si s'escau s'hagin formulat.

7. Quan els interessats en el procediment siguin desconeguts o s'ignori el lloc de la notificació, o intentada aquesta no s'hagi pogut practicar, la notificació es farà mitjançant anuncis al tauler d'edicte de l'Ajuntament de l'últim domicili d'aquells i al BOP. L'inici del tràmit d'audiència a què té dret l'interessat s'ha de comptar a partir de la data de publicació de l'edicte.

Article 53. Recuperació d'ofici en cas de catàstrofe o infortunis públics

No caldrà procediment administratiu previ a la recuperació d'ofici d'un camí en cas de catàstrofe o d'infortunis públics o greu perill. En aquests casos, l'alcalde adoptarà personalment i sota la seva responsabilitat les mesures necessàries i adequades per a recuperar la possessió del camí, i en donarà compte immediat al Ple, d'acord amb la legislació de règim local.

Capítol 4 El desnonament administratiu

Article 54. Potestat de desnonament administratiu

L'Ajuntament podrà recuperar en via administrativa la possessió dels camins quan decaiguin o desapareguin el títol, les condicions o les circumstàncies que legitimaven l'ocupació per tercers.

Article 55. Exercici de la potestat de desnonament

1. Per a l'exercici de la potestat de desnonament serà necessària la declaració prèvia d'extinció o de caducitat del títol que atorgava el dret d'utilització dels camins.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. La declaració, així com els pronunciaments que calguin en relació amb la liquidació de la situació possessòria i la determinació de la indemnització que, si escau, sigui procedent, s'efectuaran en via administrativa, prèvia instrucció del procediment, en el qual s'haurà de donar audiència a l'interessat.

3. La resolució que recaigui, que serà executiva sense perjudici dels recursos que siguin procedents, es notificarà a qui posseeixi el camí i se li requerirà perquè desocupi el bé. A aquest efecte se li concedirà un termini no superior a vuit dies.

4. Si el posseïdor no atengués el requeriment, es procedirà en la forma prevista en el capítol VII del títol IV de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Es podrà sol·licitar l'auxili de les forces i cossos de seguretat o imposar multes coercitives de fins a un cinc per cent del valor dels béns ocupats, reiterades per períodes de vuit dies fins que es produeixi el desallotjament, d'acord amb la legislació estatal de patrimoni de les Administracions públiques.

5. Les despeses que ocasioni el desallotjament seran a càrrec de qui detenti el camí, podent fer-se efectiu el seu import per mitjà de constrenyiment.

6. La competència pel desnonament correspondrà al Ple.

7. L'expropiació de finques rústiques o urbanes, terrenys o edificis produirà l'extinció dels arrendaments i de qualsevol altres drets personals relatius a la seva ocupació. El titulars dels drets d'ocupació extingits seran desnonats en els casos i en les formes previstos a la legislació patrimonial i d'expropiació forçosa aplicable.

8. La indemnització per mutu acord requereix el compliment dels tràmits següents: proposta de resolució del president, informe dels serveis tècnics, fiscalització de la despesa i acord del Ple.

9. L'import de la indemnització per mutu acord s'entén com a partida alçada per tots els conceptes i lliure de tota mena de despeses i impostos sense que sigui procedent el premi d'afectació a què es refereix la Llei d'expropiació forçosa.

Capítol 5 L'exercici d'accions i de la investigació sobre camins

Article 56. Exercici d'accions

1. L'Ajuntament té capacitat jurídica plena per exercir tota mena d'accions i recursos en defensa dels camins rurals de titularitat municipal.

2. L'exercici d'aquestes accions és obligatori i la competència recau en el Ple de la corporació, tret de les que siguin urgents, que seran exercides per l'alcalde, el qual n'ha de donar compte al Ple en la primera sessió que es faci.

3. Qualsevol veí que es trobi en ple ús dels seus drets civils i polítics pot requerir a l'ens interessat l'exercici de les accions i els recursos esmentats en l'apartat primer. Aquest requeriment s'ha de comunicar als qui en poden resultar afectats. Mentrestant, el termini per exercir aquestes accions se suspèn durant 30 dies hàbils.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

4. Si en el termini d'aquests 30 dies l'Ajuntament no acorda exercir les accions sol·licitades, els veïns poden subrogar-se exercint-les en nom i interès d'aquest.

5. En el cas que prosperi l'acció, l'actor té dret al reemborsament de les costes processals per l'Ajuntament i a la indemnització pels danys i perjudicis que se li han causat.

6. Exercida per qualsevol veí l'acció subrogatòria en els termes que estableixen els apartats anteriors, l'ens local ha de facilitar-li els elements de prova necessaris i que sol·liciti per escrit a l'alcalde.

7. La persona veïna no pot demanar a l'òrgan jurisdiccional davant el qual exerceix l'acció, una condemna per a l'ens local que, amb raó o sense, s'hagi negat a exercir-la.

8. En qualsevol cas, els acords o les resolucions de l'Ajuntament per a l'exercici d'accions necessàries per a defensa dels camins rurals de titularitat municipal han d'adoptar-se amb el dictamen previ del secretari municipal amb habilitació de caràcter nacional o, si s'escau, de l'assessoria jurídica i, mancants ambdós, d'un lletrat.

9. Els ens locals no es poden avenir a les demandes judicials, fer transaccions sobre els seus béns o drets, referents a camins rurals, ni sotmetre a arbitratge les conteses que se suscitin si no és mitjançant acord del Ple adoptat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 57. Acció investigadora

1. L'Ajuntament té la facultat d'investigar la situació dels camins rurals amb la finalitat de determinar la titularitat pública municipal i/o l'existència de drets reals de titularitat pública.

2. L'exercici de l'acció investigadora pot acordar-se:

a) D'ofici, per l'ens local.

b) Per denúncia dels particulars.

3. El coneixement de les qüestions de naturalesa civil que se suscitin amb ocasió de la investigació practicada correspon a la jurisdicció ordinària.

4. En el cas de denúncia per particulars, un cop rebuda i abans d'acordar la incoació de l'expedient, es procedirà a un estudi previ sobre la procedència de l'exercici de l'acció investigadora. La denegació haurà de ser motivada.

5. L'acord d'incoació del procediment d'investigació del bé, amb la descripció, es publicarà al Butlletí Oficial de la Província i al tauler d'edictes municipal i es sotmetrà a informació pública l'expedient pel període d'un mes, durant el qual els interessats podran formular les al·legacions i aportar els documents que considerin convenients.

6. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, pel supòsit que hi hagi afectats en l'expedient que resultin coneguts i identificables se'ls ho haurà de notificar personalment.

7. Transcorregut el termini s'obrirà un període de prova. Valorada la prova, es dictarà proposta de resolució, que se sotmetrà a audiència dels interessats per un període de deu dies.

8. La resolució definitiva de l'expedient d'investigació correspon al Ple, previ informe del secretari. Si la resolució és favorable, es procedirà a la taxació de la finca o dret, a la inclusió a l'inventari i a l'adopció de les mesures tendents a l'efectivitat dels drets de la corporació.

9. Si el procediment d'investigació no fos resolt en el termini de dos anys comptadors des de l'endemà de la publicació de la incoació, l'òrgan instructor acordarà sense més tràmits l'arxiu de les actuacions.

Capítol 6 L'atermenament

Article 58. Potestat d'atermenament

L'Ajuntament té la facultat de proveir i d'executar l'atermenament entre els camins rurals objecte d'aquesta Ordenança i les finques de tercers, per fixar els límits físics del domini públic, quan aquests siguin imprecisos o hi hagi indicis d'usurpació.

Article 59. Òrgan competent

L'atermenament s'ha d'iniciar per acord del Ple de l'Ajuntament, d'ofici o a instància dels propietaris de finques confrontants. La resolució de l'expedient també correspon al Ple.

Article 60. Procediment d'atermenament

1. Iniciat el procediment administratiu d'atermenament, no es pot instar cap procediment judicial verbal de tutela sumària de la tinença o possessió del camí d'acord amb la legislació d'enjudiciament civil mentre no es porti a terme l'esmentat atermenament. És títol suficient el certificat de l'acord del Ple de l'ens local i acordar la iniciació del procediment d'atermenament, realitzat pel secretari de la corporació. Acordat l'atermenament, s'ha de comunicar al Registre de la Propietat corresponent, si la finca hi és inscrita, per tal que s'estengui nota de l'acord al marge de la inscripció de domini.

2. L'expedient s'ha d'iniciar amb una memòria en la qual es faci referència a les qüestions següents:

a) Justificació de l'atermenament que es proposa.

b) Descripció de la finca o finques, amb expressió dels seus termes generals, enclavaments, confrontants i extensió perimetral i superficial.

c) Títol de propietat i, si s'escau, certificat d'inscripció en el Registre de la Propietat, i informació de tots els incidents haguts pel que fa a propietat, a la possessió i al gaudi.

3. Prenent com a base la memòria, l'intendentor de la corporació ha d'elaborar un pressupost de despeses d'atermenament.

4. Si l'atermenament ha estat promogut a instància dels particulars confrontants, les despeses corresponents aniran al seu càrrec i a l'expedient han de constar, com a tràmit previ, la conformitat i la prestació de fiança pel seu import.

5. Si un cop valorada la memòria, el Ple de l'Ajuntament acorda l'atermenament, s'ha de notificar als propietaris de les finques confrontades i també, si s'escau, als titulars d'altres drets reals constituïts sobre aquests, amb indicació de la data, l'hora i el lloc en què s'ha de practicar l'atermenament i les dades necessàries per a la identificació de cada finca.

6. Sens perjudici de la notificació, l'atermenament s'ha d'anunciar al Butlletí Oficial de la Província i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, amb 60 dies d'antelació a la data fixada per iniciar les operacions.

7. Els interessats poden presentar, davant l'Ajuntament que ha tramitat l'atermenament, les al·legacions i la documentació que considerin convenients, en defensa del seus drets, fins a 20 dies anteriors a l'assenyalat per a l'inici de la pràctica de l'atermenament. Un cop transcorregut aquest termini, no s'admetrà cap document ni al·legació.

8. El secretari de l'Ajuntament ha d'emetre un informe sobre la documentació incorporada a l'expedient, dins els 10 dies següents, qualificant la validesa i eficàcia jurídica dels títols presentats, a l'efecte d'acreditar el domini o la possessió de les finques a què es refereixen. L'Ajuntament, abans del dia assenyalat per iniciar l'atermenament, ha d'acordar el que consideri convenient respecte de les proves i els documents aportats.

9. En la data assenyalada començarà l'atermenament, al qual hi han d'assistir un tècnic amb títol facultatiu adequat i els pràctics que, si s'escau, hagi designat la corporació.

10. L'atermenament consisteix a fixar amb precisió els termes de la finca i estendre l'acta, en la qual han de constar les referències següents:

- Lloc i hora en què s'inicia l'operació.
- Nom, cognoms i representació dels concurrents.
- Descripció del terreny, treball realitzat sobre aquest i instruments utilitzats.
- Direcció i distàncies de les línies perimetrals.
- Situació, cabuda aproximada de la finca i noms especials, si s'escau.
- Manifestacions o observacions que s'hi formulin.
- Hora en què acaba l'atermenament.

11. El secretari de l'Ajuntament ha de redactar l'acta en el lloc on s'han practicat les operacions i l'han de signar tots els reunits.

12. Si no es pot acabar l'atermenament en una sola jornada, les operacions prosseguiran durant les successives o en altres que es convinguin, sense necessitat d'una nova citació, i per cadascuna d'elles se n'estendrà l'acta corresponent.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

13. Un cop acabat l'atermenament, s'han d'incorporar a l'expedient l'acta o actes esteses i un plànol, a escala, de la finca objecte d'atermenament.

14. L'acord resolutori de l'atermenament és executiu i només es pot impugnar en via contenciosa administrativa, per infracció de procediment, sens perjudici de les accions que siguin procedents davant la jurisdicció ordinària.

15. Un cop l'acord d'aprovació de l'atermenament és ferm, s'ha de procedir a la fitació, amb intervenció dels interessats.

16. Els terrenys sobrants de l'atermenament podran desafectar-se en el mateix acord. En aquest cas es requerirà majoria absoluta i seguir el procediment d'alteració de la qualificació jurídica del bé.

Article 61. Termini per resoldre el procediment d'atermenament

El termini màxim per resoldre el procediment d'atermenament serà de 18 mesos, comptats des de la data de l'acord d'inici. Transcorregut aquest termini sense haver-se dictat i notificat la corresponent resolució, caducarà el procediment i s'acordarà l'arxiu de les actuacions.

Article 62. Inscripció

1. Si la finca de l'Ajuntament a què es refereix l'atermenament es troba inscrita en el Registre de la Propietat, s'ha d'inscriure igualment l'atermenament administratiu degudament aprovat.

2. Si la finca de l'Ajuntament no s'hi troba inscrita, s'ha de procedir a la inscripció prèvia, i s'ha d'inscriure després de l'esmentat assentament el corresponent a l'atermenament degudament aprovat.

3. En tot cas, la resolució aprovatòria de l'atermenament serà títol suficient per tal que l'Ajuntament procedeixi a la immatriculació dels camins rurals de titularitat municipal sempre que contingui els demés extrems exigits a l'article 206 de la Llei hipotecària.

TÍTOL SETÈ. — RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS ADMINISTRATIVES

Article 63. Potestat sancionadora

1. La potestat sancionadora de l'Administració municipal en matèria de camins d'ús públic de titularitat municipal s'exercirà d'acord amb el capítol tercer del Títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, el que estableix el Títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i les lleis que regulen el patrimoni de les Administracions públiques.

2. L'exercici de la potestat administrativa sancionadora correspon com a l'alcalde. Les competències en matèria sancionadora podran delegar-se d'acord amb el que preveu l'art. 9 de la Llei 40/2015, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

Article 64. Definició i tipificació

Constitueixen infraccions administratives tots els actes i omissions il·lícits considerats així per aquesta Ordenança, que les tipifica com a molt greus, greus i lleus.

Article 65. Compatibilitat de les mesures restitutòries i sancionadores

Les responsabilitats administratives que es derivin del procediment sancionador seran compatibles amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada al seu estat originari, així com amb la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats que podrà determinar l'òrgan competent, d'acord amb el que estableix aquesta Ordenança.

Article 66. Infraccions molt greus

Es consideraran infraccions molt greus les següents:

1. Causar danys, de forma greu i rellevant, als camins rurals de titularitat municipal per:

a) Sostreure, deteriorar o destruir, per acció o omissió, qualsevol element de la zona de domini públic.

b) Circular pels camins amb vehicles que per les seves característiques o càrrega afectin el ferm del camí, llevat d'autorització administrativa.

c) Realitzar pintades a la calçada, murs, senyals i altres elements de la carretera o camí, qualssevol que sigui la seva finalitat.

d) Realitzar moviments de terres, excavacions o altres actes a la zona de domini públic viari o de protecció que perjudiquin o posin en risc l'estabilitat de les estructures o explanació de la carretera o camí.

2. Impedir de manera greu, immediata i directa l'ús comú general dels camins rurals de titularitat municipal i/o afectar de forma greu i rellevant a la seguretat o visibilitat del camí o els usuaris d'aquest com a conseqüència de:

a) Modificar, sense autorització municipal, les característiques o la situació del camí rural, quan s'impedeixi que l'element de què es tracti segueixi prestant la seva funció, impeding el seu ús per altres persones amb dret a la seva utilització.

b) Dipositar, col·locar, abocar o ocupar el camí amb maquinària, materials o objectes de qualsevol naturalesa, sense l'autorització deguda o amb incompliment de les condicions

c) Permetre la sortida d'animals o la caiguda d'objectes o materials de qualsevol mena a la zona de domini públic, per acció o omissió.

d) Embrutar en general la calçada i les voreres d'una carretera amb pedres, terres, restes de la poda o tala d'arbres i altres elements.

e) Col·locar sense autorització tancaments de qualsevol classe a la zona de domini públic d'un camí.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

f) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en la zona de domini públic o en la zona d'usos restringits.

g) Permetre d'una forma intencionada o per negligència que l'aigua del rec discorri pel camí rural, així com desembocar-hi canonades i drenatges.

h) Qualsevol actuació que, per acció o omissió, pugui afectar de forma greu i rellevant a la seguretat dels vehicles que circulen pel camí rural.

3. Circular pels camins rurals de titularitat municipal amb vehicles que per les característiques o càrrega suposin una pertorbació rellevant de la tranquil·litat dels veïns, de l'exercici de drets legítims d'altres persones, afectin al normal desenvolupament d'activitats de tota classe o a la salubritat pública, llevat d'autorització administrativa.

4. Les qualificades com a greus, quan s'aprecii reincidència. A aquests efectes es considerarà que hi ha reincidència quan en el termini d'un any s'hagi comès pel mateix responsable alguna altra infracció greu i que es trobi ja declarada i sancionada per resolució definitiva.

Article 67. Infraccions greus

Es consideraran infraccions greus les següents:

1. Causar danys als camins, quan no siguin greus i rellevants, o impedir l'ús comú general dels camins sense afectar greument la possibilitat d'exercici de l'ús comú general o la seguretat o visibilitat dels usuaris, com a conseqüència de:

a) Sostreure, deteriorar o destruir qualsevol element de la zona de domini públic.

b) Dipositar, col·locar, abocar o ocupar el camí amb maquinària, materials o objectes de qualsevol naturalesa, sense l'autorització o amb incompliment de les condicions.

c) Modificar les característiques o la situació del camí rural quan la conducta no es pugui qualificar com a molt greu.

d) Circular pels camins amb vehicles que per les seves característiques o càrrega afectin al ferm del camí i/o suposin una pertorbació de la tranquil·litat dels veïns, de l'exercici de drets legítims d'altres persones, afectin al normal desenvolupament d'activitats de tota classe o a la salubritat pública, llevat d'autorització administrativa.

e) Realitzar pintades a la calçada, murs, senyals i altres elements de la carretera o camí, qualssevol que sigui la seva finalitat.

f) Deixar o arrossegar fusta, eines, maquinària o altres materials als camins.

g) Sortir a fer la volta amb maquinària agrícola al camí, quan s'estan realitzant tasques agrícoles en els camps.

h) Llançar pedres i restes agrícoles a les sèquies quan es provoqui l'embassament d'aigües al camí rural.

i) Llençar terra i tancar les cunetes dels camins en ocasió d'efectuar tasques agrícoles pròximes.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

j) Efectuar la crema de restes de materials agrícoles en la zona d'úsos restringits.

k) Embrutar en general la calçada i les voreres d'una carretera amb pedres, terres, restes de la poda o tala d'arbres i altres elements, quan no pugui ser qualificada la conducta de molt greu.

2. Fer un ús comú especial o un ús privatiu del camí rural de titularitat municipal sense haver obtingut la necessària llicència o concessió administrativa o incomplint les condicions.

3. Vulneració de prohibicions i incompliment d'obligacions:

a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o dins la zona d'úsos restringits, sense les autoritzacions o llicències requerides o incomplint les condicions quan no sigui possible la legalització posterior, sempre que no pugui ser qualificada com a infracció molt greu en virtut del que estableix l'article anterior.

b) Permetre la sortida d'animals o la caiguda d'objectes o materials de qualsevol mena a la zona de domini públic, per acció o omissió.

c) Efectuar encreuaments aeris o subterranis no permesos en els camins o dins la zona delimitada entre l'aresta exterior del camí rural i la línia d'edificació, o fer-ne sense l'oportuna autorització o incomplint les condicions.

d) Obrir nous accessos a un camí rural de titularitat municipal o modificar la funcionalitat d'altres ja existents sense l'autorització o amb incompliment de les condicions establertes.

e) Permetre d'una forma intencionada o per negligència, que l'aigua del rec discorri pel camí rural, així com desembocar-hi canonades i drenatges.

f) Obstruir amb actes o omissions l'exercici de les funcions d'explotació i policia a l'administració titular.

g) Incomplir, en general, les prescripcions imposades en les autoritzacions u concessions atorgades.

h) Realitzar en general qualsevol classe d'actes amb la pretensió d'alterar la possessió o titularitat pública dels camins rurals.

i) Realitzar publicitat o col·locar senyals no autoritzats en zona o elements de domini públic del camí.

4. Les qualificades com a lleus, quan s'aprecii reincidència.

Article 68. Infraccions lleus

Es consideraran infraccions lleus les següents:

1. Causar danys lleus als camins rurals de titularitat municipal, impedir lleument l'exercici de l'ús comú general o afectar lleument la seguretat del camí i dels usuaris.

2. Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o dins la zona delimitada entre el marge exterior del camí i la línia d'edificació sense les corresponents autoritzacions i llicències municipals o incomplint les condicions, quan aquestes no es qualifiquin com infraccions greus o molt greus en virtut del que disposen els articles anteriors.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

3. Qualsevol incompliment de les disposicions d'aquesta Ordenança que no estigui tipificat com a greu o molt greu.

Article 69. Sancions

1. Les infraccions es sancionaran amb multa d'acord amb la graduació següent:

- a) Infraccions lleus: multa de fins a 750 euros.
- b) Infraccions greus: multa de fins a 1.500 euros.
- c) Infraccions molt greus: multa fins a 3.000 euros

2. L'import de les sancions, quan la infracció comesa causi danys en el camí, s'ha d'incrementar fins al valor del perjudici causat i pot arribar fins al doble d'aquest, d'acord amb l'article 233.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

3. En el cas de les infraccions tipificades per aquesta Ordenança que pressuposen actes d'ocupació del camí l'import de la sanció s'ha d'incrementar fins al valor de la usurpació i pot arribar fins al doble d'aquest, d'acord amb l'article 233.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. El valor de la usurpació serà calculat d'acord amb els criteris utilitzats per la corresponent ordenança fiscal per a fixar l'import de les taxes per utilització privativa o aprofitament especial dels camins.

Article 70. Graduació de sancions

Per tal de mantenir una adequació entre la gravetat dels fets i la sanció aplicada, per a la graduació de les sancions s'han de tenir en compte, de manera motivada a la resolució, les circumstàncies concretes de la infracció, i en especial els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- b) La continuïtat o la persistència de la conducta infractora.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats.
- d) La reincidència, per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.
- e) La reiteració per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de diferent tipus quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.
- f) La gravetat, la transcendència i alarma social ocasionada per la infracció.
- g) El risc creat per l'activitat per a la seguretat de les persones.
- h) Els perjudicis, qualitatius i quantitius, ocasionats a les persones i als béns.
- i) La capacitat econòmica de l'infractor.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

j) La conducta observada per al compliment de les disposicions legals, l'adopció de mesures de reparació exigibles abans de finalitzar l'expedient sancionador.

k) Qualsevol altra circumstància que incideixi en sentit atenuant o agreujant de la conducta.

Article 71. Procediment

1. Pel que fa al procediment sancionador serà d'aplicació la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En aquesta Ordenança municipal s'estableixen determinades especialitats del procediment que poden referir-se als òrgans competents, terminis propis del procediment per raó de la matèria, terminis propis del concret procediment per raó de la matèria, formes d'iniciació i terminació, publicació i informes a recavar.

2. Actuarà com instructor del procediment la persona nomenada per l'Alcaldia a l'acord d'iniciació del procediment, que podrà estar assistit per un secretari. Segons la naturalesa i quantia dels danys, es nomenarà un tècnic per valorar l'import dels que s'hagin ocasionat.

3. L'òrgan competent per a la resolució del procediment sancionador serà l'alcalde.

4. La iniciació del procediment es podrà realitzar d'ofici o per denúncia de persona interessada. Es considerarà com a persona interessada el propietari o el posseïdor per qualsevol títol de la finca colindant amb el camí on s'hagi comès la infracció.

5. L'instructor podran sol·licitar l'informe de pèrits que permetin determinar l'abast dels danys ocasionats als camins.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera.

L'Ajuntament de Vilobí del Penedès instarà a l'Administració de la Generalitat de Catalunya que és la titular de les vies pecuàries que transcorren pel seu municipi la seva adequada senyalització, així com l'adopció de les mesures necessàries per a la regulació dels seus usos i de la seva protecció.

Disposició adicional segona.

1. Quan s'adoptin decisions que comportin la modificació del traçat de les vies pecuàries que transcorren pel municipi de Vilobí del Penedès s'ha de sotmetre a consulta prèvia de la corporació local, d'acord amb el que es preveu a l'art. 11 de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.

Ajuntament de
Vilobí del Penedès

2. S'hauran d'assegurar amb caràcter previ el manteniment de la seva integritat superficial, no es podrà disminuir o corregir l'amplària d'aquests camins ramaders, ja sigui en trams de sòl no urbanitzable com urbanitzable.
3. Les dues vies pecuàries existents al municipi tenen un ample a protegir de trenta metres o el reconegut per la classificació de vies pecuàries en el seu cas.
4. Per a l'establiment sobre terrenys de vies pecuàries d'instal·lacions desmuntables que siguin necessàries per a l'exercici d'usos complementaris com el passeig, la pràctica del senderisme, la cavalcada i altres formes de desplaçament esportiu sobre vehicles no motoritzats sempre que respectin la prioritat del trànsit ramader, caldrà informe previ de l'Ajuntament i autorització de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que es preveu a l'art. 17 de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.
5. L'informe previst a l'apartat anterior serà emès per l'alcalde en base a la proposta formulada per l'arquitecte municipal.
6. En l'emissió d'aquest informe es tindran en compte especialment els criteris establerts a la Carta del Paisatge de l'Alt Penedès que estableix que no s'asfaltaran les carrerades ni com a carretes i que es netejaran i ordenaran els espais adjacents a les carrerades.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Títols competencials

L'Ordenança es dicta en el marc de l'autonomia municipal garantida per l'article 140 de la Constitució i d'acord amb les competències pròpies en matèria de seguretat en llocs públics, la protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis, ordenació, gestió, execució i disciplina urbanístiques, infraestructura viària, trànsit i mobilitat, la conservació de amnis i vies rurals, i la protecció del medi ambient, recollides a l'article 25.2 lletres a), d), f) i g) de la Llei estatal 7/1985, reguladora de les bases del règim local i a l'article 66.3, lletres a), c), d) e), f) i n) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Ordenança entrarà en vigor el dia següent a la publicació al Butlletí Oficial de la Província i estarà en vigor mentre no es procedeixi a la seva modificació o derogació expressa.

Vilobí del Penedès, 10 de novembre de 2017.

Francesc Xavier Edo Vargas.
Alcalde.